

מדינת ישראל  
הכנסת

פרוטוקול מס' 36 / ד  
מישיבת הוועדה לענייני פנים  
שהתקיימה ביום ג', י"ח אייר תשט"ו - 10.5.55  
בשעה 08.45

משותפים:

- ג. חת - היו"ר
- ע. אסף
- ד. בסתוני
- ס. חזני
- א. כלפון
- ח. מגורי-כהן
- א. פרי

מזמנים:

מר זיינס - משרד המספטים  
מר סילברסטון - היועץ המספטי, משרד הפנים

סדר-היום:

1. סדור יום;
2. מסקנות ועדת המסנה בשאלת הונאת האיבור בענייני כסר וטרף;
3. חוק לתיקון פקודת העיריות.

- - - - -

היו"ר ג. חת:

פותח את הישיבה.

סיימנו את הדיון בחוק בפגעי המסטר, וטאחר שלא הוגשו הסתייגויות נוספות תוך הפרע שנקבע - אני קובע שהנוסח שנתקבל הוא סופי, ואם יש לחברים הצעות נוספות - ייפגשו היום עם מר זיינס וינסחו אותן כהסתייגויות.

ס. חזני:

אני מבקש להוסיף הסתייגות: "דין שוטרי ביטוב-ספר, המושבע על-ידי המסטר - כדין שוטרי שנפגע לעיני חוק זה". כרגע אין לאנשים הללו שום זכות.

היו"ר ג. חת:

קציתי גם להזכיר לחברים את הצעותיו של חבר הכנסת בר-יהודה לחוק זה. הצעות אלו יכולות להיחשב כהסתייגויות אם ועדת הפנים מסכימה להכניסן.

החלט:

בשעה 16.00 ייפגש מר זיינס עם חברי הוועדה שיש להם הסתייגויות: חברי הכנסת בסתוני, חזני, מגורי-כהן ובר-יהודה.

א.ג.

ישיבת ועדת הפנים  
10.5.55

בשעתו הועלה כאן לדיון ענין המועצה המקומית  
כפר אתא וצירוף הסיכונים אליה.

א. כלפני:

ענין זה נסתיים עוד בנובמבר.

היו"ר ג. חת:

בענין רמת-יונה פנינו מספר פעמים. לאחרונה שמעתי  
רמת-יונה צורפה לרחובות, אולם למרות העובדה  
סתובבי המקום מסלמים מטים, אין להם זכות בחירה.

ח. סגור-כהן:

לפי החוק גם אם המקום צורף זה עתה למועצה המקומית  
אבל האנשים יחסכו בו ביום הקובע - יש להם זכות  
בחירה.

ט. חזני:

2. מסקנות ועדת המסנה בשאלת הונאת הציבור בענייני כשר וטרף

ועדת-המסנה שנבחרה לענין זה, לאחר שהכנסת העבירה  
אלינו את ההצעה לסדר-היום של חבר הכנסת לורנץ,

היו"ר ג. חת:

הגישה את המסקנות דלקמן:

"לאחר סמיכת ערויות של הגורמים הנוגעים בדבר,  
ולפני בירור האפשרויות למלחמה נגד הונאת הציבור בנדון זה, הקיימות בתחומי  
החוק לסימני סחורות והתקנות למניעת רווחים מופקעים - הגיעה הוועדה למסקנות  
כדלהלן:

א. יש צורך לחוקק חוק מיוחד נגד הונאת הציבור  
בענייני כשר וטרף. החוק יקבע שאסור לאדם להדביק תו "כשר" על מוצרי בשר  
שנוצרו בדרך, או הובאו מחו"ל, או למכור מוצרי בשר שמוצרת הארץ ומיבוא,  
שתו "כשר" מודבר עליהם; ואסור לאדם לתלות שלט "כשר" באטליו או בית הארחה -  
אלא אם כן יש בידו תעודת הכשר מאת הרבנות הראשית לישראל, או מאת רבנות  
מקומית המוכרת ע"י הרבנות הראשית.

ב. שידביק תו כזה, ימכור עם תו מודבק או יתלה

שלט כזה ואין בידו תעודת הכשר - ייחשב לעבריין ויהא צפוי לעונש שיקבע  
בחוק.

ג. כן יקבע החוק שלא יעסוק אדם בשחיטה כשרה, אלא

אם כן הוסמך לכך ע"י הרבנות הראשית לישראל, או רבנות מקומית המוכרת ע"י  
הרבנות הראשית, ויש בידו תעודת מתאימה לכך. העבריין ייענש.

ד. הוועדה ממליצה על כך שבמקרה ואין צורך בהסגחה

קבועה וליחודת על בית הארחה (עסק קטן, בעל העסק עצמו או עובדיו באמנים על  
כסדות וכיו"ב), תינתן תעודת הכשרות ע"י הרבנות ללא כל תשלום או תמורת אגרת  
ממלית בלבד.

ה. הוועדה דחתה את הצעתו של חבר הכנסת ל. לורנץ

שהחוק יחייב בעל בית הארחה בלתי כשר לתלות שלט "טרף" או "בלתי כשר".

חבר הכנסת א. פרי מסתייג.

חברי ועדת המסנה היו: ט. חזני - יו"ר, ח. סגור-כהן,

ט. פרלמטיין, א. פרי.

ט. חזני:

התברר שהחוקים לסימני סחורות והתקנות למניעת  
רווחים מופקעים אינם מכסים ענין זה. חלק מהם אינו  
עונה לבעיה גם להלכה, ואילו למעשה אין אף אחד מהם מפקח את השאלות הקשורות  
בכשר וטרף. מסוים כך יש מקרים של אונאה גסה בעניינים אלה ואי-אפשר לתבוע  
את האסטים לדין, כי העונש חל, לפי החוק, על המייצרים ולא על המפיצים. אשר  
לשאלה כיצד קובעים אם בשר מסויים שהובא מחו"ל הוא כשר או טרף - הוסכם  
בוועדת-המסנה שאין דרך אחרת אלא על יסוד של הכשר מאת הרבנות הראשית. הוא  
הדין בשחיטה. התברר שיש מקרים בהם מופיע אדם - ולפעמים אפילו הספר במקום -  
כשוחט מוסמך, ולמעשה אין לו מטיכה, ומסוים-כך הוכנסה הפיסקה הזו.

ב. חזני:

בעלי בטלונות טענו שהרבנות מכבידה עליהם לעתים בדרישה לתשלום לפי גודל העסק. הזמנו את סגן טר הדמות, והדבר תוקן. אם העסק הוא גדול ודרוש בו מסגית מיוחדת, על המפעל לשלם עבורו. אבל אם בעל העסק עצמו נאמן על הכשרות בעיני הרבנות, או שהטבחים נאמנים ואין צורך במסגית קבועה - ההסגחה תינתן ללא תשלום.

ועדת-המסנה דחתה את הצעתו של חבר הכנסת לורנץ שעסק לא כשר חייב לתלות שלט "טרף" או "לא כשר".

א. פריי: ההסתייגויות שלי למסקנות הוועדה הן:

"לאחר שמיעת עדויות של הגורמים הנוגעים בדבר, ולאחר בירור האפשרויות למלחמה נגד הונאת הציבור בנגזון זה, הגיעה הוועדה לידי מסקנות כלהלן:

1. אין צורך לחוקק חוק מיוחד נגד הונאת הציבור בענייני "כשר" ו"טרף", הואיל והחוקים הקיימים - החוק לסימני סחורות, חוקי היבוא, התקנות לסניעת רווחים מופקעים, חוק תקציבי הליירוטים הדתיים וכו' - מספיקים לחלוטין. מסקנה זו נסענת על חוות-דעתו הטוטטכת והבלתי-חוזרת של היועץ המשפטי של משרד המשפטים, מר רוזנטל, אשר הודיע כי משרד המשפטים הגיע לידי מסקנה כי יש בידיו כלים מספיקים כדי להילחם בעבריינים הסוכרים מצרכים "טריפים" בתור "כשרים". כן הודיע מר רוזנטל כי היועץ המשפטי למטלה אשר שיביאו בפניו את כל מקרי העבריינות והוא יורה לפתוח תיקים נגד העבריינים" במסגרת החוקים הקיימים.

א. ההוראה בקשר לסענות-טווא וכן חוק סימני הסחורות בותטט אפטרות סלאה לדון עבריינים המייצרים או מופרים "טרף" בתור "כשר". כן קיימים חוקי יבוא הטובעים הדבקת תו "כשר" על סחורות הסובאות מחו"ל אם הן "טריפות" מבחינה דתית.

ב. הוא הדין בענין תליית שלט "כשר" באסליז או בית-הארוחה. במידה שהמדובר הוא בתכונותיו האובייקטיביות של המצרך, כגון שהבשר הוא "כשר", שאינו מבוטל בחלב ואינו מבוטל בשבת - הרי החוק הקיים מונע הונאת הציבור. אולם הרבנות הראשית מתנה מתן תעודת-הכשר גם בתנאים סובייקטיביים כגון חליכות בעל העסק מנקודת-ראות חוקי-התורה. הוצאת חוק מיוחד מבחינת הטטירה על התנאים האובייקטיביים של כשרות היא אפוא מיותרת, ואילו הוצאת חוק מיוחד שיטסוד על התנאים הסובייקטיביים היא לא בלבד מיותרת, אלא גם סזיקה ועלולה להרוס את מעמדם של אלפי בעלי עסק. בדרך כלל רובם של אוכלי "כשר" מסתפקים בקיום התנאים האובייקטיביים של כשרות, ואם החוביט הדתיים רוצים לקיים את תנאי הכשרות בטלואם - הרי יכולה הרבנות הראשית להודיע כי מבחינתה "כשרים" הם רק אותם בעלי-עסק אשר בידיהם תעודת-כשרות מטעם הרבנות.

ג. תקנה מספר 26 מתקנות כנסת-ישראל, הדנה בענייני שחיטה, ותקנות אלו קיימות גם כיום הואיל וקיימות גם המועצות הדתיות אשר קיבלו את אישורן בחוק תקציבי הליירוטים הדתיים - מטרת את ענייני השחיטה ומייתרת את הצורך בהוצאת חוק מיוחד בתחום זה.

ד. מספ

2. הוועדה מפליצה/על כך שתעודת הכשרות ע"י הרבנות תינתן ללא כל תשלום.

3. הוועדה דחתה את הצעתו של חבר הכנסת לורנץ שבעל בית-הארוחה בלתי כשר יחוייב בתליית שלט "טרף" או "בלתי-כשר".

אשר לתכונות האובייקטיביות והסובייקטיביות שהזכרתי, מתברר שהרבנות דורשת שבעל-בית הארוחה יהיה מוסר מצוות, כתנאי לקבלת תעודת-הכשר. בענין זה התועל מו"ט שאת תוצאותיו לא שמעתי עד כה. הטב כפי שהוט כיום מנוגד לאינטרסים של הסניג אנשים וגם של בעלי-עסק רבים.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים  
10.5.55

א. פרי:

אשר לשוחטים וכדומה, אמר מר רוזנטל שהתקנות הקיימות של כנסת ישראל מספיקות בהחלט ואין אני רואה כל צורך בחקיקת חוקים חדשים.

הרוב בוועדת-המסנה החליט שיש צורך בחוקים חדשים בענייני דת. תכניתה של המסנה אוסרה בסעתו בכנסת, ולפי תכנית זו הוחלט לסטור על הדברים הקיימים, אבל לא להוסיף עליהם. ההחלטה שנתקבלה כאן עומדת אפוא בניגוד לתכניתה המוצהרת של המסנה, ואני מציע אפוא לדחות את מסקנות הוועדה.

הינ'ר נ. חת:

גם אני רציתי לעמוד על סמועה אחת שסמעתי והיא שלטון סטויים - שלון "הנשיא" - סטויים אחד את העודת ההכסר לא מסום להמטבח אינו כסר, אלא מסום שבקומה התחתונה של הבנין יש בריכת-שחיה המסותפת לגברים ונשים. אני מוכן לסטור את ידי על עונס חמור ביותר על הונאה בשטח של "כסר" ו"סרף", אבל לדעתי גם עובדה זו שהזכרתי הינה הונאה.

לכן אני מציע שהחלטה שנקבל תנוסח בצורה לפיה לא תוכל הרבנות לסרב תעודת-הכסר מבימוקים שאינם שייכים לענין.

ד. חזני:

הרוב בוועדת המסנה סוכנע ללא כל צל של ספק שמערכת החוקים והתקנות הקיימת בענין אינה מסכה את הפרצות בארץ בשטח זה. לא ייתכן שיאכילו אנשים במסעדות בכל דבר פייגול ואילו על המסעדות יהיה שלט "כסר". והעובדה שאי-אפשר להעניס את העבריינים עוד טרעה את המצב. כי כרגע האטם אינו הספיץ כי אם היצרן. אולם אם יתקבל חוק בענין זה, דינו של המפיץ יהיה כדין מחזיק סחורה גנובה, ואז לא יוכל לסעון "לא ידעתי".

סכאן שיש הכרח בחוק מיוחד בענין זה, כי המדובר לא בזיוף-מזון רגיל.

אשר לטענתו של חבר הכנסת פרי בענין התנאים הסובייקטיביים - אין זה נכון. אין הרבנות שתנה את שטן ההכסר אלא בסידורי הכסרות והשבת במטבח. אבל, אם בעל-העסק עצמו נאמן על הרבנות - הפיקוח על הכסרות אצלו אינו קפדני כל-כך. אם האיש אינו נאמן - הפיקוח על הכסרות קפדני יותר.

א. פרי:

נאמר לנו בפירוס כי סטור הפנים אינו יכול לעמוד על התנאים לפיהם נותנת הרבנות את ההכסר.

ד. חזני:

במידה שהרבנות מגיעה לכלל מסקנה שהמטבח הוא כסר ואילו העסק עצמו אינו סוחר על השבת - הגענו לכלל הסכם שבמקרה כזה יינתן הכסר הנקרא "המטבח כסר".

אשר לענין השחיטה, כאן נתבררה טעות. חוקת המועצות הדתיות קובעת שהמועצה הדתית תסנה שוחט. אבל כיום יש סקרים בהם יהודים שאינם מוסמכים לסחוט - שוחטים, ובמקומות אחדים אף הספר שוחט באותו כלי בו הוא מגלח את האנשים.

אשר לדוגמא של שלון "הנשיא": - רבים טוענים שבמקום כזה אליו באים תיירים מכל העולם ענין של חוסר טעם הוא לקיים בריכת-שחיה כזאת. אבל הענין אינו סטתיים בבריכה. מטילא סתהלכים כבר בבגדי-ים גם באולמות ובחדרים. תיירים הבאים לירוסלים באים ל"עיר-הקודש" ואינם רוצים "סיאטי-ביץ" בתוכה.

הינ'ר נ. חת:

זה ענין לעיריה ולא לרבנות.

ד. חזני:

מישהו חייב לאסור את הדבר הזה. כי הוא מוציא שם רע לעיר. הענין אפוא אינו פשוט כל-כך.

ישיבת ועדת הפנים  
10.5.55

ע. אסף: אני מוכן להחמיר בענין זה יותר מבמקרים של זיופים רגילים, כי כאן, נוסף להונאה שבזיוף, יש גם ענין של סמסון. אבל אני חושש מאד להצהרות סחבר הכנסת חזני משה"ר כאן בשם משרד הדתות, והחשש שלי נחזק אחרי דבריו בענין טלון "הנטיא".

לא אוכל לתמוך בחוק אם אין ערובה סגורה לכך שאפשר יהיה להביא את הענין לבית-הדין-הגבוה-לצדק. בית-הדין לא יפסוק אם הכסדות היא סגורה או לא, אלא אם הניסוקים קשורים בענין הכסדות. ענין סתן תעודת-הכסדות צריך להיות סתונה אך-ורק בסמירת הכסדות בטטבח.

היו"ר נ. חת: עלינו לקבל כאן מסקנות ולא חוק. בטסקנות אני מציע שיהיה כתוב שדרוש חוק שיבטיח שהמזון יהיה סוגט, ארוז ומוכן לפי חוק. כל הדברים האחרים לא יוכלו לשמש גורם למביעת סתן תעודת-ההכסר.

ע. אסף: אני מציע נוסח: "לא תיטבע תעודת-הכסר אלא טניסוקים הקטורים בהגטת האוכל, אריזתו והכנתו". האם אתה מתנגד לנוסח זה, חבר הכנסת חזני?

פ. חזני: העקרון נראה לי. אבל הטטסלה שתכין את החוק יהיה עליה לבוא בדברים עם הנוגעים בדבר ולברר את הפרטים.

ע. אסף: אם אתה עומד על כך שיהיה פירוש וסימני-היכר, יש להכניס גם פיסקה זו.

היו"ר נ. חת: אני מבין יסהצתי הקובעת בפירוש שלא תיטבע תעודת-הכסר מטעמים שאינם קטורים בהכנת המזון, אריזתו והגטתו, עלולה להתפרט כפביעה בטמכויות הרבנות הראשית, ולכן אני משאיר זאת לשיקולן, חבר הכנסת חזני. אני מסכים לעקרון שיש להחמיר - בליחוד בטזינת-ישראל - בעניינים של זיופסם מסוג זה, ואני מסכים להציע שיהיה חוק בענין זה ואז ישנו הסחוקקים וידונו בפאטיסם. אבל אם אנו נכנסים כבר לפרטי החוק ואזכרים שלא יורטה לאדם... אלא אם בידו תעודת-הכסר מהרבנות" - ואני יודע שהרבנות, אולי מטעמים צודקים טנקודת-הטקפתה היא, מונעת תעודת-הכסר מטעמים שאינם נוגעים לענין - אני חייב להכניס גם פיסקה זאת למסקנות.

פ. חזני: אני מבקש שהות כדי להתיעץ עם שר הדתות.

הדו"לט: 1. הוועדה שכיטה שיש צורך בהוצאת חוק טיוח שיבטיח יעילות בפיקוח והקפדה על טביעת זיופים;

2. את הטסך הדיון לדחות לטבוע הבא.

3. חוק לתיקון פטורת העיריות

היו"ר נ. חת: בטארו עוד טני סעיפים בחוק זה שטרם גמרנו לדון בהם: (1) על מי יחול החוק הזה; (2) הקנס שיוטל על העבריין.

אסר לענין הראסון - י עובדים רבים העובדים במספן קבוע ומקבלים טטכורת חדטית. טדוע מבדיליטם: אותם מהפקידיטם? איבני טבין טדוע יש להכדיל בין "פקיל" ובין "עובד קבוע".

א. כלפון: בחוק זה אני עומד על הצעתי האוטרת שעובדי הוראה יעטרו טחוץ לתחולת החוק הזה. 40% מהטורים היטודיים כיום אינם מוטמכים. אדם העובד בעיריה טדוע לא יקדיט טעתיים בערב להוראה באולפן טטורת טטלוט? מהו ההבדל בינו ובין טהגוט שאוטט לעבודה נוספת? טאחר שהוועדה לא קיבלה את דעתי - אני מבקט לדסום לי הטתייגות בטעיף זה, טעיף 2(ג).

ישיבת ועדת הפנים  
10.5.56

ע. מספ:

הוראה דומה יש גם בהצעת חוק שירות המדינה. לדעת  
היה מתקבל על הדעת אילו היינו דוחים קבלת חוק  
זה עד לאחר קבלת חוק שירות המדינה, ומתאימים את ההוראה בענין זה אל ההוראה  
הטבילה בחוק שירות המדינה.

ס. חזני:

אני מציע למחוק את סעיף 2 כולו כל זמן שטרם פורסם  
חוק שירות המדינה. כיצד תסביר לציבור סלפקידי  
העירייה אסור לעבוד עבודות-חוץ בטעה סלפקידי המדינה סותר? אין אתה יכול  
לבוז לציבור בטענות שהוועדה שלך סיימה את הדיון בחוק הזה ואילו ועדה אחרת  
טרם סיימה את דיוניה בחוק עובדי המדינה.

לכן אני מציע: א) להכניס תיקון בחוק שירות המדינה  
לפיו יהיה ברור שהמדובר הוא גם בעובדי הרשויות המקומיות בכל הנוגע לעבודה  
נוספת; ב) את חוק עובדי העיריות נביא לכנסת בלי סעיף 2. אם לאו - להביא  
לכנסת את חוק עובדי העיריות ביחד עם חוק שירות המדינה, לא טעה אחת קודם,  
ואינני בטוח שזה ייעשה עוד בכנסת השנייה. במקרה כזה אני מציע שסעיף 2 לחוק  
עובדי העיריות יהיה: "כל האסור בסעיף X של חוק שירות המדינה (המדובר על  
עבודה נוספת), יחול גם על עובדי העיריות".

א. כלפון:

אני מתנגד לבטל את הסעיף 2 בחוק זה. חוק עובדי  
המדינה נועד לעובדי המדינה בלבד. אסור לעיריות -  
לכל עירייה יש סטטוס שלה, אפילו בנוגע לפנסיה. לפי מיטב ידיעתי הטוב בארץ  
אינו מרסה לדחות את הבטת החוק הזה עד שיתייס הדיון בחוק שירות המדינה.

מר סילברסטון:

חוק שירות המדינה אינו כולל אף הוראה אחת בענין  
עובדי העיריות, ואין כל אפשרות לפי הנוהל של הכנסת  
להכניס הוראות כאלו עכשיו, כי יהיה בכך סתום נושא חדש.

חבר הכנסת חזני אינו צודק בטענתו שאין הגבלות  
לגבי עובדי המדינה בנוגע לעבודה נוספת. הקונסטитуציה עדיין איננה כתובה  
בטענת חוק של הכנסת, אבל קיימות תקנות של נציבות שירות המדינה. כל עובד  
מדינה יודע בדיוק את הסטטוס שלו מבחינה זאת, ולמעשה אין הבדל אם להוראות  
הקיימות ניתנה כבר אסמכתא חוקית או לא. מה שאין כן לגבי עובדי העיריות.  
שם קיימת הפרדת רבה, ואסור לדחות את קבלת החוק.

אני מתנגד בשם משרד הפנים להצעה למחוק את סעיף 2.  
בקריאה הראשונה היעה סליחת הכנסת את דעתה בענין החוק וקווינו הכלליים.  
סעיף 2 כולל נושא עיקרי של החוק, ואי-אפשר לדעת להסמיטו מטנר לאחר שהכנסת  
אישרה אותו.

מסיבה דומה אני מבקש לא לקבל את ההצעה על  
דחיית החוק. בכל עת אפשר יהיה להתאים את הנוסחאות של שני החוקים הללו,  
ואילו כרגע התנאים לגבי עובדי העיריות שונים מתנאי-עבודתם של עובדי המדינה.

אשר לעצם ההצעה של משרד הפנים: - יש שלושה סעיפים  
הדנים בסיון העובדים בתקנות של העיריות. סעיף 85 מדבר על הצטרות: פקידים  
המוזכרים בטמם ותפקידם: מזכיר העיר, הגזבר וכו'. סעיף 86 מדבר על שאר  
הפקידים הקבועים, על תפקידים שנקבעו בתקציב המאושר - ואין כל ספק שהמדובר  
בפקידים קבועים ובתפקידים קבועים. סעיף 89 מדבר על פועלים ועובדים בשכר  
יומי. מכאן ברור שסעיף 86, המדבר על "פקידים", כולל את כל העובדים שהם  
קבועים ומקבלים משכורת חדשית. הצעתנו מוציאה מן הכלל רק את העובדים לפי  
סעיף 89, וכוללת את כל העובדים והפקידים המתמנים ע"י הטוענה באיסור הממונה  
ושהם מקבלים משכורת הקבועות בתקן ובתקציב, כלומר: הפקידים והעובדים הקבועים.

לכן אני חוזר ומציע את הנוסח: "פקיד עירייה לפי  
סעיף זה הוא פקיד עירייה (כולל עובד) שנתמנה לפי סעיף 85 או לפי סעיף 86  
והמקום במשרה שלא". ואם טוענים שבסקופות רבים הסינויים לא סודרו כהלכה -  
הרי עירייה שתוצה להפעיל את ההגבלות תדאג לכך שכל פקיד יקבל את סינויו ע"י  
הטוענה.

א.ב.

ישיבת ועדת הפנים  
10.5.55

א. כלפון:  
בדרך-כלל אני מסכים לדעתו של מר טילברסטון.  
אני רק מציע שלא להזכיר סעיפים, בייחוד  
סעיף 86 שבו מדובר לא על צמרת אלא על פקידים ממדרגה שניה ושלישית. החוק  
קובע שקביעות המסרה נקבעת ע"י אישור המועצה פלוס המסובה על המחוז. מיום  
סקטה המדינה ועד היום 90% מהפקידים שנתמנו לא אושרו ע"י מוסל תחוז.

אינני רואה כל אסון בכך אם ההגבלה הזאת  
תורחב ותקיף גם את העובדים לפי סעיף 89, אם הפקידים היוניים הללו העם  
קבועים.

ע. אסא:  
אני חוזר בי מהצעתי הקודמת לקטור את החוק  
הזה בחוק שרות המדינה.

הרוזנט: 1. לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת חזני  
למחוק את סעיף 2.

הסתליגרת: לחבר הכנסת חזני.

2. לא לקבל את הצעתו האלטרנטיבית של  
חבר הכנסת חזני האומרת: "תיאסר עבודה-  
חוץ של פקידים העיריות, לפי ההוראות של  
חוק שירות המדינה לגבי עובדי המדינה -  
כסיתקבל. האי שור ייכנס לתקפו בהליכנס  
לתקפו חוק שרות המדינה."

הסתליגרת: לחבר הכנסת חזני.

ע. אסא:  
לפי סעיף 86 יכולים להתקבל גם עובדים שאינם  
קבועים. למשל: לסנה מסויימת תוכננה הקמת  
גן-עירוני, ולסם-כך הוכנס תקציב מסויים עבור גנן וכו'. הגנן עבד בטכך  
אותה סנה לפי תקציב טאוטר, ובתום הסנה פוטר, כי לא היה קבוע. הגבלות על  
אדם כזה בטטח של עבודה נוספת לא יהיו מוצדקות.

הינ'ר ג. חת:  
אני מציע לכתוב: "לצורך חוק זה פקיד עיריה  
הוא עובד העיריה המטמט בטטרה טלאה". האם  
יש עובדים בטטרה טלאה שלא על-פי סעיף זה?

מר טילברסטון: לא באופן חוקי.

הרוזנט:  
לקבל את הצעת הינ'ר האומרת: "לצורך חוק  
זה פקיד עיריה הוא עובד העיריה המטמט  
בטטרה טלאה".

הינ'ר ג. חת:  
אטר לקנס - אני הייתי מציע לכתוב: "קנס שלא  
יעלה על חמט פעטים מהטכר שקיבל" בטקום "על  
כפל הטכר". אם אנו מסתפקים מנס בלבד ולא  
מדברים על פיטוריים וכדומה, אינני רואה מדוע לא להכביד בקנס.

הרוזנט:  
לכתוב את סעיף 2(ד): "פקיד עיריה העובד בטכר  
עבודת חוץ בניגוד להוראות סעיף זה, דינו -  
קנס שלא יעלה על פי שלוש מהטכר המטמט בעד  
אותה עבודה".

הינ'ר ג. חת:  
אם עד הטבוע הבא לא יגיטו חברים הסתייגויות  
נוספות - יונח החוק על שולחן הכנסת.